

POSUDEK DIPLOMOVÉ PRÁCE ALENY NOVOTNÉ

WAVE TOWER ROTTERDAM

ZPRACOVANÝ ING. ARCH. JANEM AULÍKEM

Studentka si pro svůj diplomní projekt zvolila složité území v centru Rotterdamu, inspirována tématem vypsané architektonické soutěže.

Urbanismus převážné části města v důsledku plošného vybombardování v druhé světové válce se po válce vytvářel překotně v duchu modernistických doktrín se všemi jejich klady i zápory. Je to na jedné straně velmi liberální prostředí umožňující dynamický rozvoj, poskytující vysokou míru svobody pro architektonickou kreativitu architektů a pro vznik výrazných, ikonických staveb, na druhé straně také velmi nesourodá urbanistická struktura a částečně selhávající městské prostředí. Vedle brilantních budov jsou tu i stavby, které jsou spíše designem než architekturou a stále zůstává obtížně čitelný, nepřehledný veřejný prostor. Nedostatek, který si město samo uvědomuje a snaží se ho řešit dílčími zásahy. Studentku oslovuje spíše pozitivní povaha města, dynamika rozvoje, inovativnost a intenzivní kulturní a společenský život, což je samozřejmě legitimní a u nás převažující skepse k novým architektonickým formám i vítaná různost přístupu.

V daném prostředí nejrůznějších velikostních i proporčních modulů staveb je tak i v samotném centru města předkládaný koncept výškového bytového domu obhajitelný a to i přes to, že se tak vysoké budovy nevyskytují bezprostředně v prostoru náměstí a ty opravdu vysoké jsou v jiných sektorech města. To souvisí s otázkou, zda navržená stavba přispěje k posílení veřejného prostoru v centrálním prostoru města anebo spíš zesílí existující roztříštěnost. Osový vstup do bytové části a drobné obchodní jednotky v bocích parteru budovy nejsou ničím, co by reflektovalo výjimečnou pozici v náměstí. Současně ale oceňuji odvahu pustit se do odvážné formy tak velké stavby a posílit výrazněji bytovou funkci v centru.

Architektonický koncept má ambice nebýt pouze elementárním ortogonálním hranolem, což je záměr vzhledem k převažující bytové funkci podložený. Vertikální „vlny“ ale nejsou ve vztahu k ortogonální komunikační tubě dostatečně převažujícím kompozičním principem, spíše navěšenou dekorací, čímž se celkový projev budovy významně neodlišuje od konvenčních bytových věžáků a to zejména v průčelí do náměstí.

Disproporce mezi komunikačním jádrem a objemem části, ve které jsou byty a která má formovat vlnitý tvar se tak neprojevuje jen ve výtvarném, vizuálním vyznění, ale je zřetelná i v půdorysech. „Těch bytů je na jádře příliš málo“, což by mělo nepříznivý dopad na efektivitu stavby a náklady na bytové jednotky i v bohatém Holandsku. Současně plošný standart ani dispoziční řešení na nějaké exkluzivní bydlení s neomezeným budgetem nevypadá.

Posunování po vertikální ose je poměrně zajímavý kompoziční princip, je ale dost náročný na precizní odladění s průběžností nosného systému. V tomto případě čistota dispozičního řešení bytů úplně neodpovídá celkovým ambicím konceptu „netuctové“ stavby, do určité míry je to zřejmě způsobeno i místy nešťastně plovoucími sloupy nosného systému. Při zvoleném schématu by mohl pomoci systém nosných mezibytových stěn vykonzolovaných přímo z jádra a doplněný nosnými sloupy ve vhodnějších pozicích layoutů. V projektu je tak přijatelný vzorový, zařízený byt ale zdaleka ne všechny byty.

Moje výhrady a kritiku míním z velké části jako jednu z posledních zpětných vazeb v akademickém prostředí a upozornění, že velké ambiciózní stavby s experimentující formou jsou velmi namáhavé a vystavěny vždy vyšším nárokům a kritice, než stavby malé, nenápadné či konvenční. Nepovažuji diplomní práci vůbec za špatnou a znovu oceňuji odvahu se pustit do takové výzvy.

Grafické zpracování je přehledné a kvalitní.

Navrhuji hodnocení B-C

V Praze 22. 6. 2020

Ing. arch. Jan Aulík

